

Kirsten Jacobsen (FP):

Det forslag, vi har liggende her foran os om midlertidige statslån til boligbyggeriet, er jo opstået, fordi man i boligforliget har indføjjet et intetsigende afsnit om, hvor meget der skal bygges her i landet. Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at der skal bygges det antal boliger, der kan afsættes, hverken mere eller mindre. Forligspartierne er åbenbart af den opfattelse, at folketinget skal bestemme, hvor stort boligbehovet er. Socialdemokratiet går endnu videre, idet det er socialdemokratiets opfattelse, at man skal opretholde et boligbyggeri på 40.000, selv om man på forhånd ved, at det ikke vil kunne afsættes på normal måde.

I stedet for at erkende disse faktiske forhold foreslår regeringen nu, at der skal udbetales 30.000 kr. i statslån til alle boliger, der påbegyndes efter den 25. februar 1975 og frem til januar 1976. Lånene foreslås afdragsfri i 5 år, og når renten kun skal være 6 pct. og den yderligere i den afdragsfri periode skal tillægges hovedstolen, så kunne man faktisk lige så godt fra begyndelsen også have gjort lånene rentefri, for med den inflationsrate, vi har her i landet, vil det jo rent faktisk betyde det samme. Det ville sikkert oven i købet have været billigere for staten.

Så flydende som lovforslaget er udformet, må man forudsæ, at alt det byggeri, der skal opføres i år, vil søge om lånene. Der står ikke noget i lovforslaget om, hvordan betingelserne skal være, eller hvordan loven skal administreres. Det er nødvendigt, at boligministeren her over for folketinget tilkendegiver, hvilke grænser ministeren har tænkt sig der skulle sættes for, at man kunne opnå disse statslån, for jeg kan da ikke tro, at alle kan opnå dem. Det er måske kun for særligt udvalgte personer.

Når ministeren nævner, at lovens gennemførelse kun belaster statens budget med ca. 200 mill. kr., så må ministeren vel også kunne anslå, hvad det kommer til at koste i 1976 og i 1977, for jeg tror, boligministeren er enig med mig i, at det er i de to finansår, den største udbetaling kommer til at finde sted. Efter forslaget må det maksimale beløb efter min mening blive 30.000 kr. gange 40.000 boliger, altså 1,2 mia. kr. Jeg kan nemlig ikke forestille mig, at nogen ikke vil søge om at få disse statslån udbetalt.

Jeg kan ikke tænke mig, at der her i folketinget skulle være et flertal for at gennemføre boligministerens forslag, men alene tanken, hr. boligminister, ja, den er horribel.

Ingomar Petersen (RV):

Det af boligministeren fremsatte forslag om midlertidige statslån til boligbyggeri finder det radikale venstre ikke særlig hensigtsmæssigt til at løse problemet med at sikre, at vi når målsætningen om opførelse af ca. 40.000 boligenheder pr. år.

Den her omtalte målsætning, som indebærer en stabil byggeproduktion til gavn for planlægningen i byggesektoren og ikke mindst i samfundsökonomien, opnås efter radikal opfattelse ikke ved yderligere statsubsidier til nybyggeriet inden for boligsektoren, men udelukkende ved at føre en økonomisk politik, så renten igen kommer ned på et for byggeri og erhvervsliv rimeligt niveau.

Vi håber, at boligministeren snarest vil være i stand til at give folketingets boligudvalg en redegørelse for mulige ændringer af realkreditlovgivningen, så folketinget på basis heraf kan drøfte, hvorledes vi mest hensigtsmæssigt kan sikre, at den årlige boligproduktion ikke afviger væsentligt fra 40.000 boligenheder, og søge at nå til enighed om egnede midler hertil.

Der skal ikke herske tvivl om det radikale venstres vilje til at sikre opfyldelsen af målsætningen om et årligt boligbyggeri i de kommende 4 år på ca. 40.000 lejligheder, hvoraf de 8.000 lejligheder bygges af de almennyttige boligselskaber. Men skal denne målsætning nås med en stabilisering inden for byggesektoren — en stabilisering, vi jo desværre ikke har haft i mange år; vi har vel ikke haft den siden 1935 — så er det tvingende nødvendigt, at folketinget bliver enig om en eller anden form for styring af byggeriet. Det radikale venstre har her fremsat forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om realkreditinstitutter, som vi senere i dag skal drøfte her i tinget.

Boligministeren oplyser i sin fremsættelse, at det foreliggende forslag er påkrævet for at fremme beskæftigelsen. Efter vor opfattelse vil man opnå betydelig mere i den øjeblikkelige situation med hensyn til at fremme beskæftigelsen i byggefagene ved at